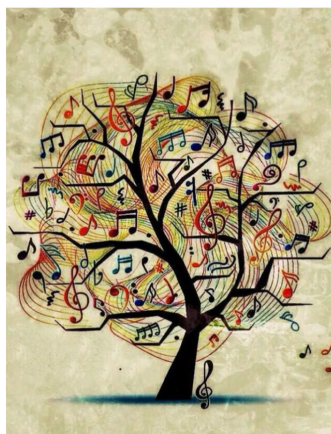

GENER 2020

PORTAVEU

Orfeó Atlàntida

SEU SOCIAL · TORRE DAMIANS, 6 · BARCELONA

PIC•COLLAGE

WWW.ORFEOATLANTIDA.CAT

Editorial

Comencem l'últim semestre del curs després de superar la revàlida del desembre amb un concert espectacular en què vam veure un Cor Jove esplèndid que ens van fer gaudir d'un fantàstic concert (fins i tot el Milen va exclamar: Bravo!). Després amb un Milen còmode en un paper, en aquesta ocasió, quasi teatral, l'Orfeó va poder fer música.

D'altra banda, en aquest concert de Nadal van venir a veure'ns directors d'un parell de cors, que ara volen col·laborar amb nosaltres.

Cantaires: Veniu amb les piles recarregades?! Ja heu comprovat que ens van sortint projectes que hem pogut realitzar (concerts a la Reial Acadèmia Europea de Doctors), d'altres que estan pendants (Mèxic, Sardenya) i se'n presenten de nous aquest nou any.

El 2020 és l'any Beethoven!... i per tant serà una molt bona ocasió per dedicar-li un concert. D'altra banda, tindrem convidada una orquestra francesa, que vindrà al març. I també hem de convidar el cor de Sardenya i, després, a qui no li agradarà anar a visitar l'illa?

Sumari

Editorial	2
Darreres actuacions i activitats	3
Cor Jove	4
Racó del Cantairee	6
Gabriel Fauré	8
Notícies	11
Bústia i suggeriments	14
Propres activitats	16

Amb tot, n'hem de pensar de nous i com podem dur-los a bon termini. Suposo que tots teniu present que volem fer el viatge a Mèxic que esperem sigui únic, increïble i meravellós. Necessitem idees. Necessitem ajuda. Hem de poder visitar el nostre antic company i amic Jorge i tornar-li tota la seva generositat personal.

Com veieu serà un any molt engrescador per totes les activitats ja programades i perquè haurem de fer calaix *per poder volar* en tots el sentits.

Darreres actuacions i activitats

Darrers concerts

27 de setembre de 2019

Pregó de la Festa Major d'Hostafrancs a la Sala de Plens de la Seu del Districte.

28 de setembre de 2019

XVa Trobada de Cant Coral de la Festa Major d'Hostafrancs, amb l'Orfeó Atlàntida i el Cor Jove de l'Orfeó a l'església del St. Àngel Custodi d'Hostafrancs

29 de setembre de 2019

Ofici de Festa Major a l'església del St. Àngel Custodi d'Hostafrancs

20 d'octubre de 2019 - Grosse Messe N.3 d'Anton Bruckner a l'Ateneu de Tàrraga, amb l'acompanyament del pianista Josep Buforn

18 de setembre, 3 d'octubre, 24 d'octubre i 18 de desembre 2019

Participació en diversos actes de Foment del Treball.

20 de desembre de 2019

Concert de Nadal a l'Església de l'Àngel Custodi, amb la participació del nostre Cor Jove

22 de desembre de 2019

Portada del Pessebre al Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda - Hostalets de Balenyà, missa, concert de nadesles i esmorzar al prat.

Cor Jove

Darreres activitats

28 de setembre 2019 a les 12:30

Concert a les escales de la Seu del Districte d'Hostafrancs, dins dels actes de la Festa Major d'Hostafrancs

28 de setembre 2019 a les 19:30

Participació a la Trobada de Cant Coral amb l'Orfeó Atlàntida, a la Parròquia del Sant Àngel Custodi, dins dels actes de la Festa Major d'Hostafrancs

Del 15 al 17 de novembre de 2019

Estada a les Ventoses per preparar els propers concerts

Del 5 al 8 de desembre de 2019

West Harp Story a Llíria (València) en conjunt amb l'Associació Catalana d'Arpistes

15 de desembre de 2019

Participació a l' Advent Coral, a la Seu del Districte d'Hostafrancs

20 de desembre de 2019

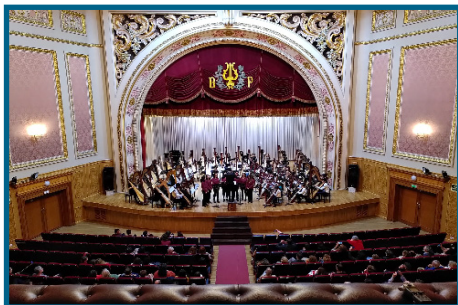
Concert de Nadal, a la Parròquia del Sant Àngel Custodi.

Viatge a València del Cor Jove de l'Orfeó Atlàntida

El cap de setmana llarg del 5 al 8 de desembre, el Cor Jove va viatjar a Llíria (València) per acompanyar amb la veu un grup format per joves arpistes de l'Escola Municipal de Música de l'Eixample de Barcelona, de l'Escola BP de música i del Conservatori Professional de Música de València. Hi vam interpretar "West Harp Story", un recull de cançons del musical "West Side Story.

Com a primer viatge oficial del cor, no podem més que estar agraïts a l'Associació d'Arpistes Catalana i a l'Ajuntament de Llíria per fer aquest concert possible i exitós.

Nosaltres ho vam gaudir molt tant pel concert com per les activitats i el temps lliure de què vam disposar.

Cal dir, també, que estem molt contents de donar la benvinguda a dues noves integrants de la nostra coral: la Maria com a contralt i la Ludmila com a soprano. Esperem que s'ho passin bé i que gaudeixen de la música tant com nosaltres. Benvingudes!

Racó del Cantaire

La meva incorporació a l'Orfeó

M'han demanat que escrigui unes paraules de la meva incorporació a l'Orfeó i, què puc dir? El primer que em ve al cap és que em sento molt contenta de poder

gaudir de la música coral, que m'ha entusiasmat des de ben petita, quan formava part del cor del col·legi.

No tinc tanta experiència com molts del cantaires de l'Orfeó que ja hi són des que eren nens i ja venien amb els pares, per això hi ha tants llaços familiars dintre del grup.

Quan vaig deixar de treballar, vaig voler fer allò que sempre m'havia agradat i que, per falta de temps, no havia pogut fer. Em vaig apuntar a un cor de gòspel i després he estat més de tres anys en una coral. Va ser llavors que vaig adquirir coneixements bàsics de solfeig. Però el que jo volia era pertànyer a una coral més rigorosa on continuar evolucionant.

Vaig buscar per Internet corals que estiguessin a prop del meu barri i que

em donessin confiança per continuar avançant en el cant, i us vaig trobar. Vaig anar al local de Torre de'n Damians i la senyora que hi havia a recepció em va dir que no hi havia ningú però que podia mirar els telèfons d'un cartell que hi havia penjat. I així va ser com vaig contactar amb l'Anna Cuatrecasas que molt amablement em va dir que hi anés el següent dilluns a parlar amb el director del cor. En Milen em va fer la prova, em va donar el vistiplau i em va dir que ja em podia quedar a l'assaig. Recordo que estàveu fent la Missa de Bruckner i em vaig quedar parada del nivell de l'obra que estàveu assajant. La veritat és que em vaig espantar pensant que jo no estava a la vostra altura per portar a terme això.

Em vaig sentir molt ben rebuda per tothom amb qui vaig parlar, especialment les meves companyes contralts i la seva cap de corda, Mercè Saboya, que de seguida em va incloure als grups de whatsapp.

Després d'un parell de mesos més o menys li vaig dir a la meva cap de corda que ho deixava perquè m'havien sortit unes complicacions de tipus personal i no em veia capaç de continuar.

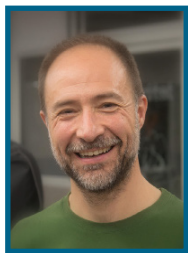
Malgrat tot, durant tot l'any us vaig seguir i us vaig anar a veure a Sta. Maria del Mar i a l'església del Pi.

Passat aquest any he demanat si podia tornar, perquè els motius pels quals ho havia deixat s'havien arreglat, i em vau dir que sí.

Per tot això no tinc més que paraules d'agraïment a l'Orfeó Atlàntida, al seu director, a la seva junta i a tots els cantaires que en formen part. Em sento molt orgullosa de pertànyer a l'Orfeó i m'ho passo molt bé gaudint del bon ambient que es respira.

Mercè Ugarte
Cantaire

Música, música, música

Y cuando empecé a recordar, todas las voces eran musicales: mi madre en la cocina y con sus alumnos en la escuela, mi padre en el campo, con las saetas en

Semana Santa y en las juergas con el coro de la parroquia, mi tío con su rondalla, mis vecinos con Víctor Manuel, Simon y Garfunkel...o sea, que yo cantaba antes casi que hablar. Villancicos, coplas del nacimiento, mononas (que solo cantamos en mi pueblo de Jaén) en Navidad, saetas,

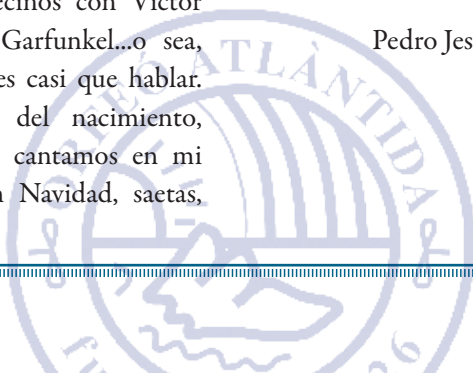
pregones y coplas de pasión en Semana Santa, cantautores y sevillanas en las fiestas de amigos, canciones de misa... y, siempre, muchísimas rancheras.

Con el tiempo aprendí algo de solfeo, piano, trompeta y guitarra y, si hubiera tenido dotes musicales y/o perseverancia, sería lo que son mis hermanos: músicos. Pero, a cambio, cada momento de mi vida lo envuelven canciones diferentes, todos mis proyectos están musicados e, incluso, los amores y desamores tienen unos acordes que, aunque pase el tiempo, me tocan y me vuelven a otra edad y otros lugares.

Y la música coral, tan culta y muchas veces tan popular, tan colectiva siempre, me ha permitido conocer una parte de la cultura latente y profunda de Cataluña, una tierra y unas personas que ya vivo como propias y que, con los compañeros como los del Orfeón que empiezan a ser amigos, no me queda más alternativa que encariñarme cada día que pasa más con ella.

Muchas gracias por acogerme a mí y a mi hija María.

Pedro Jesús Mariscal Lorente
Cantaire

GABRIEL URBAIN FAURÉ

Gabriel Fauré va néixer a Pamiers, França, el 12 de maig de 1845. Va ser el cinquè de sis germans i l'únic que va mostrar talent musical. Ja de molt petit s'entretenia tocant un vell harmònim en una capella propera a la seva escola. Amb els anys, el discret talent del jove Fauré fou notori i finalment el seu pare decideix enviar-lo a París perquè estudiï a l'École Niedermeyer. Allà coneixerà Camille Saint-Saëns amb qui els unirà una amistat de per vida.

Encara més agnòstic que devot, Fauré va passar gran part de la seva vida viatjant d'església en església

com a organista. Tant és així que el mateix compositor deixaria per escrit: "Després de tants anys acompanyant amb l'orgue serveis fúnebres, m'ho sabia tot de memòria. Jo vaig voler escriure alguna cosa diferent". Així doncs, aquest afany de diferència va ser fonamental quan en 1886, potser motivat per la mort del seu pare, es proposa iniciar la composició d'una missa de Rèquiem.

El Rèquiem

Per primera vegada en el gènere, la música serà capaç de mirar fixament la mort sense intimidar, més aviat es contemplarà com una experiència alliberadora i

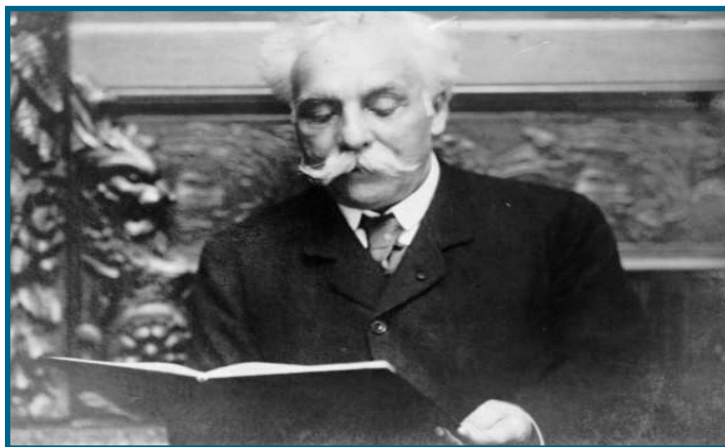

reconfortant. No sembla que hi hagi, doncs, per a l'autor responsabilitat en els actes de l'home més enllà del món terrenal, ni ningú que pugui exigir-les, només un plàcid i eteri paradís que Fauré ens descriu musicalment a la fi de la partitura.

L'obra comença seguint l'ordre acostumat en la missa de difunts: l'Introit seguit del Kyrie . Les dues parts demanen el perdó del Senyor de forma solemne, densa i amb alguns moments foscos, que es veuen reforçats per la rotunditat dels metalls. No obstant això, la claredat de les veus s'oposa al so greu de l'orquestra. Es podria dir que aquest réquiem canta la mort gairebé amanyagant-la.

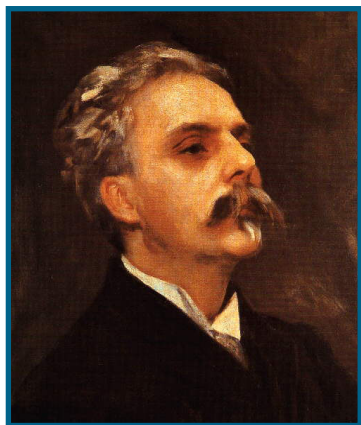
La tonalitat de re menor no és casual. En la història musical aquesta tonalitat s'associa amb la tristesa i la mort. No oblidem que el Rèquiem de Mozart està escrit també en re menor, així com la música sobrenatural que acompanya el Comendador en l'últim acte de Don Giovanni .

Fauré, però, trenca amb la rígida estructura litúrgica, la composició es salta el Tracte i, especialment, la Sequentia on s'ha de parlar del Dies Irae (dia de la ira divina), de tanta força en autors com Verdi o Berlioz. Però Fauré opta per ometre aquesta part i passar directament a l'Ofertori, i la reemplaça per un tranquil·litzador

In Paradisum al final. A l'Ofertori és clau la intervenció del baríton, que canta "Hòsties et pregàries tibi" per completar la transició cap al Sanctus, de cadència suau i amb una genial melodia en les cordes.

La part que segueix, el Pie Jesu, és potser una de les més conegudes de l'obra i suposa una altra innovació, ja que aquesta part no figura en la litúrgia tradicional i hauria d'haver passat directament a l'Agnus Dei. També Dvořák i Duruflé inclouran aquesta part en les seves misses de rèquiem. En el projecte inicial de Fauré la part del Pie Jesu havia de ser cantada per un nen, però sovint serà interpretada per una soprano.

l'Agnus Dei l'orgue torna a recuperar el protagonisme, potser per preparar ja l'atmosfera un punt més fosca que s'aprecia en la part següent, el Libera Me, que destaca per la poderosa ària del baríton. El Libera Me no estava inclosa en la primera versió de l'obra, sinó que va ser afegit amb posterioritat, concretament en una segona edició acabada l'any 1900 i que podem gaudir gràcies al també compositor Edward Elgar, catòlic practicant i amic de Fauré, a qui va animar per orquestrar el rèquiem amb la intenció de representar-lo a Londres.

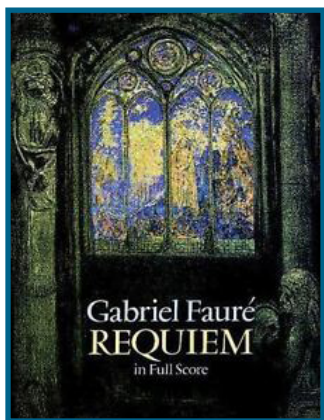
Els pares de Fauré van morir en èpoques properes a la composició d'aquest rèquiem. Potser per aquest motiu va incloure In Paradisum a la fi de la composició; perquè aquest era precisament el lloc que el compositor desitjava per als seus progenitors: un espai tranquil, atemporal. Musicalment ple d'àgils grups de semicorxeres que contribueixen a crear un marc eteri i un tant místic. La mort és un simple pas, gens traumàtic, un feliç alliberament. In Paradisum, un lloc que tots desitjaríem després de la

A

nostra mort.

Finalment l'obra acaba com va començar, amb un re mantingut per l'orgue, però interpretat en aquesta ocasió de manera dolça i que es va perdent a poc a poc.

Fauré morí el novembre de 1924 sense arribar a veure com el seu rèquiem aconseguia les màximes cotes de popularitat. La peça va ser interpretada en el seu funeral a l'Església de la Madeleine. Es convertiria així en l'obra que marcaria el final de la vida del gran compositor i, paradoxalment, també el començament de la seva immortalitat.

Notícies

SORTEIG DE LA PANERA DE NADAL

Enguany, un any més, hem rifat una extraordinària panera de Nadal. Sí, extraordinària, no perquè portés de tot allò que es considera tradicional com ara torrons, vi, cava, etc., sinó perquè incloïa també un val per valor de 100 euros per assistir a concerts del Palau de la Música, a més d'un sopar La Monumental, conegut restaurant de Sants.

Davant de l'expectació i la tensió per "l'ai si em toca" que correspon a un acte com aquest, la rifa, han anat sortint les boles: les unitats (5), les desenes (1) i les centenes (5), el NÚMERO 515. Silenci... esperem...res... De cop un crit: "JO, JO, A MI, A MI"...veiem l'Elisenda, emocionada, corrent cap a la panera, mans enlaire i exhibint el número en alt "jo el tinc, jo el tinc".

Malgrat la lògica decepció pel "vaja no m'ha tocat", tots ens vam alegrar que li toqués a ella, l'Elisenda, soprano de l'Orfeó, afable i generosa, fotògrafa de professió i que malgrat les 1000 activitats del seu dia a

dia , l'activitat 1001 la dedica a col·laborar amb l'Orfeó.

Enguany agraïm la col·laboració desinteressada de la casa Ametller Origen, del restaurant Bodega La Monumental, de l'Òptica Universitària, de la Pastisseria Kessler Galimany i de la ja desapareguda Cistelleria Siscar (Joana Siscar).

Elisenda, quan van anomenar el teu número, vas tardar una mica a reaccionar, què et va passar?

Els números que jo tenia començaven per 5, i mentre deien les unitats i desenes no hi vaig parar molta atenció. Però al sentir el número 5 de les centenes, vaig haver de comprovar, amb molts nervis, si era meu (515) o l'havia venut.

Un cop segura que tu el tenies, com et vas sentir ?

Em vaig sentir súper emocionada! Fa molta il·lusió que et toqui una panera tan gran i variada. No podia parar de moure'm, ballar... i mostrar a tothom el número premiat.

Havies tingut abans la sensació o el pressentiment que et tocaria?

Doncs si soc sincera, sí, vaig tenir aquest pressentiment. Tots els anys compro números i no havia tingut aquesta sensació. És el primer any que vaig pensar: aquest any em toca!; fins i tot anava dient als amics que buscaven les paperetes: "No busquis perquè aquest any em tocarà a mi". Tot i tenir el pressentiment, et sorpren i et fa feliç!

Acostumes a tenir bona sort?

La veritat és que no acostumo a comprar loteria ni cap mena d'aposta durant l'any, exceptuant les dates nadalenques. L'anècdota més curiosa és que avui mateix m'havien tocat dues entrades per anar a un espectacle on no he pogut assistir perquè coincidia amb el nostre concert. Està clar que era el meu dia de sort! Ho arribo a saber i compro números de la Grossa.

Com va reaccionar la família quan els ho vas dir o et vas presentar amb la panera per sorpresa?

Els vaig enviar un whatsapp dient que tenia una gran sorpresa i que havien

de baixar a ajudar-me a pujar-la a casa. Com sovint estic de broma, no s'ho van prendre seriosament. Va baixar el meu marit per ajudar-me i es va dur una gran sorpresa. Una vegada a casa, estaven molt contents desmuntant la panera i mirant un a un tots els productes.

Quin és el regal de la cistella que t'ha agradat més?

Fan molta il·lusió tots els productes, és el conjunt que impacta molt. Si n'he de destacar un, diria el val del Palau de la Música.

Ja has pensat a quin concert o concerts anireu a sentir al Palau?

Ara ve una part fantàstica, triar el/s concert/s sense haver de mirar la tarifa! Aquestes vacances miraré detingudament la programació i faré la tria.

Bon profit i bons concerts Elisenda!
Que continuï la bona sort i a reveure!

Anna Marigó

FELICITACIÓ DE NADAL

Aquest any la postal de Nadal que hem enviat a tots els socis ha estat dissenyada per la nostra companya cantaire Rosa Martín

Defuncions

5 de juliol de 2019 -

Miquel Àngel Bahí Márquez, antic cantaire de l'Estol d'Infants de l'Orfeó i fill de l'expresident, Enric Bahí.

16 de juliol de 2019

Manolita Clevillé Camps, excantaire i mare dels també excantaires Xavier (Clevi) i Ignasi.

2 d'agost de 2019 -

Lolita Casahuga, mare de l'ex-soci i cantaire Jordi Jiménez.

18 de setembre de 2019 -

José Carlos Da Silva, tiet del nostre company i actual president Juan Jesús González.

30 de desembre de 2019

Núria Sudrià, esposa de l'expresident Josep León

31 de desembre de 2019

Elisa Montferrer, excantaire

Breu record a l'Elisa Montferrer, la tieta Elisa, ens ha deixat.

El primer dia de l'any un grup de cantaires ens vàrem desplaçar a Calella per participar en la cerimònia de funeral i acomiadar amb els nostres cants la tieta Elisa,

entranyable sòcia i excantaire. Els familiars varen estar molt agraïts i emocionats en sentir l'*Astre que jo miro*, cançó que ella havia cantat tantes i tantes vegades.

Molts de vosaltres no l'heu coneguda, però estic segura que els socis més antics la tenen en el seu record.

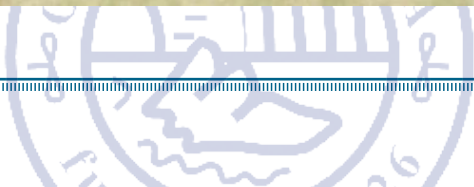
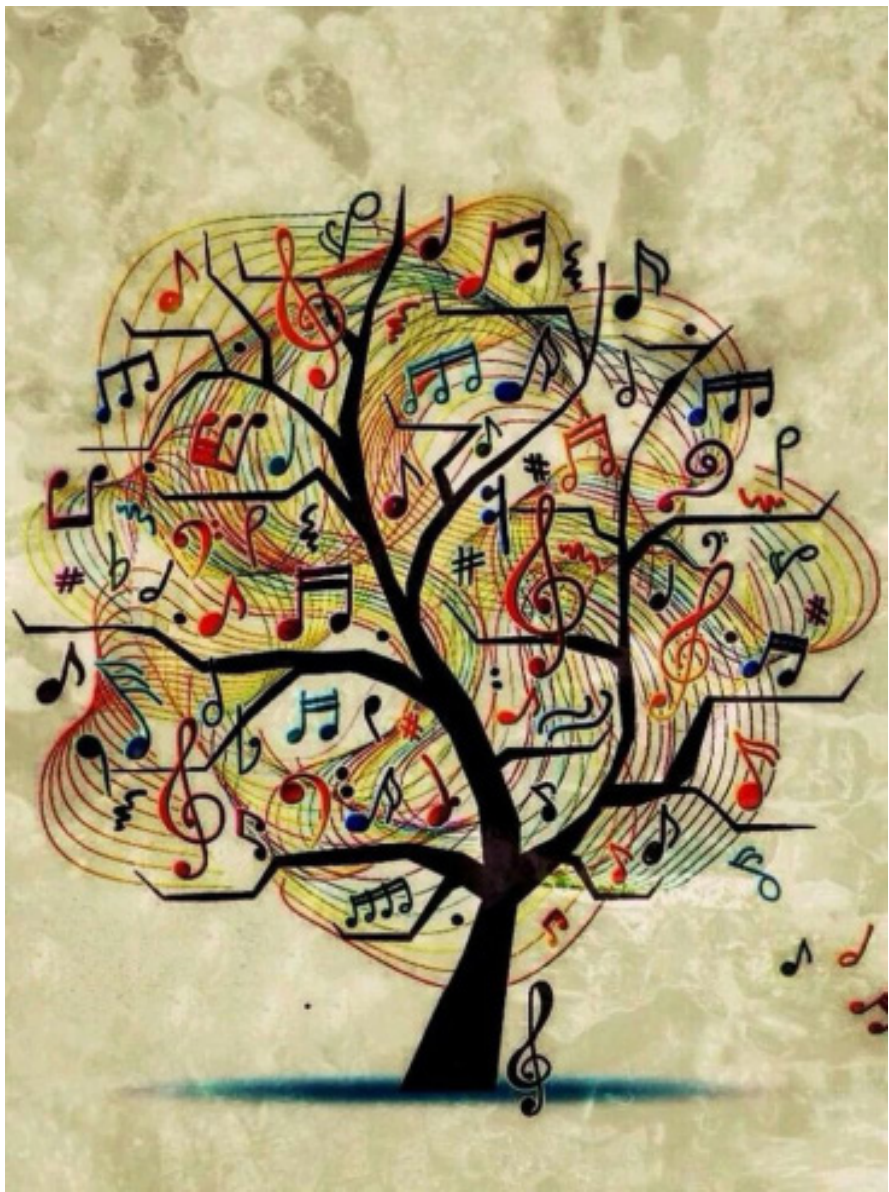
L'Elisa va ser una sòcia cantaire molt activa i va formar part de diverses seccions de l'Orfeó, destacà per sobre de tot el seu vessant d'actriu. Amable, generosa, divertida, compromesa... va guanyar-se merescudament el sobrenom de "tieta" de tots.

Descansa en pau, tieta.

Bústia i Suggestiments

Podeu enviar-nos els vostres comentaris i suggeriments per tal de publicar-los a aquest apartat.

Podeu fer-los arribar mitjançant correu postal a Torre Damians 6, 08014 Barcelona o bé al nostre correu-e: info@orfeolatlantida.cat

Properes activitats

23 d'abril de 2020 .

Concert de Sant Jordi.

- Rèquiem en re menor, Op. 48, de Gabriel Fauré.
- Fantasia en do menor per a piano, cor i orquestra, op. 80 de Beethoven.

Data a determinar

- Fantasia en do menor per a piano, cor i orquestra, op. 80 de Beethoven.

Com que aquest 2020 es celebra el 250è aniversari del naixement de Ludwig van Beethoven ens unim a aquesta celebració i interpretarem la seva Fantasia Coral.

Fantasia Coral (Fantasia en do menor per a piano, cor i orquestra, op. 80) de Ludovic van Beethoven

La Fantasia Coral es va interpretar per primera vegada en un concert benèfic a l'Akademie el 22 de desembre de 1808, sala que també va veure l'estrena de la Simfonia núm. 5, la núm. 6 i el Concert per a piano núm. 4, així com una representació de fragments de la Missa en do major. Per cloure aquest programa

de concerts memorables, Beethoven volia un “brillant finale” que unís en una sola peça els diferents elements musicals presentats: el piano, el cor i l'orquestra. La Fantasia op. 80 va ser, per tant, composta expressament per complir aquesta funció. El mateix Beethoven tocà la part de piano. En l'estrena, va haver d'improvisar la introducció a l'obra, un solo de piano, perquè no havia tingut temps d'escriure aquesta part. La interpretació d'aquest solo oferí un exemple de la seva capacitat d'improvisació.

Beethoven va escriure la peça durant la segona quinzena de desembre, en poc temps, fet inusual en ell. Va encarregar a un poeta que escrivís el text poc abans de l'actuació. La identitat del poeta és motiu de discussió. D'acord amb Carl Czerny, alumne de Beethoven, el poeta va ser Christoph Kuffner. Un expert sobre Beethoven, Gustav Nottebohm (1817-1882), dubtava d'aquesta atribució i suggerí que podria haver estat Georg Friedrich Treitschke, que el 1814 va elaborar el text final de l'òpera de Beethoven, Fidelio.

L'estrena sembla que fou bastant problemàtica. Segons el secretari del compositor, Anton Schindler, "simplement va fracassar", un resultat atribuïble al poc temps d'assaig. A causa d'un error en l'execució de l'obra, es va haver de parar i va caldre tornar a començar

La Fantasia Coral dura prop de 20 minuts i està dividida en set seccions:

Adagio

Allegro

Meno allegro

Adagio ma non troppo

Marcia, assai vivace

Allegretto, ma non troppo

ACOLLIMENT ENSEMBLE ORCHESTRAL DE DIJON EL MES DE MARÇ.

L'Ensemble Orchestral de Dijon es va crear l'any 2004 i reuneix músics professionals i aficionats, provenen principalment de les estructures d'educació musical de Dijon (Conservatoire i Ecole Supérieure de Musique). Sota la direcció de Flavio Boy, graduat al Conservatori de París, el conjunt consta de cinquanta músics. Ha actuat principalment a Borgonya, però també a tota França i a Europa (Itàlia, Bèlgica).

Actualment, l'orquestra està preparant la seva participació al festival Musicales en Folies à Fontaine les Dijon, on participen des de l'any 2014. Per aquest motiu faran una setmana d'assajos intensius a Barcelona durant la primera setmana del mes de març de 2020. A través de la nostra cantaire Odile Dervaux varem saber que estaven buscant una sala d'assaig a la nostra ciutat i varem activar els nostres contactes. Finalment seran acompanyats al Centre Cívic Cotxeres de Sants i en agraïment oferiran un concert

el dissabte 7 de març a la tarda, obert a tothom, on interpretaran la 2a Simfonia de Schumann i la 4a Simfonia de Beethoven. També oferiran un concert a l'ESMUC el dijous 5. Us en donarem més detalls més endavant.

Vàrem pensar que era una bona oportunitat per establir contacte amb una orquestra i posar la llavor per a possibles futures

col·laboracions. En aquesta ocasió no hem trobat repertori comú per poder compartir en el concert que ells oferiran al nostre districte, però de ben segur que trobarem l'ocasió. Els convidarem a un sopar de benvinguda el dilluns 2 on compartirem una bona estona i també productes de Borgonya i productes catalans. Sempre és una bona ocasió compartir moments amb persones amants de la música.

Ce que le public voit ...

Ce que les choristes voient ...

PERLE DEL DIRETTORE

*"Tenete su gli zigomi,
sorridente!
Se calano le gotte
calano le note!"*

*Mantingues ben amunt els pòmuls
SOMRIU! Si baixen les galtes, s'abaixen les notes!*

Vols anunciar-te?

Aquest espai està
disponible per publicitar.

Més informació
info@orfeocatlantida.cat

TINTORERES
LMEDA

- > TINTORERIA
- > BUGADERIA
- > TALLER PROPÍ
- > SERVEI A TINTORERIES

C/ Alcalà Galiano, 48
 08940 CORNELLÀ - ALMEDA-
 TINTORERS PROFESSIONALS

Recollida i entrega a domicili!
TEL. 93 377 11 44

Asel Ismagulova. Soc professional de les ungles.
 Manicures, pedicures i pintar ungles. A domicili.
 Tel. 617 107 195

Atlàntida
 assegurances mèdiques • 1927

www.orfeatlantida.cat

www.facebook.com/pages/Orfeo-Atlantida/122764347761390

twitter.com/OrfeoAtlantida

Imprès a: **DIDAC PRINT**
 c/Tarragona, 125 08014 BCN
 Telf: 931 863 836

Col·laboradors Revista Portaveu
 Fotografia: Aleix Fernández
 Redacció: Anna Marigó i Mercè Saboya
 Maquetació: Carme Gabaldon